

лѣкълъ се и на време отишълъ на работа. Слугата приложилъ този методъ нѣколко пѫти наредъ, докато господарътъ му се освободилъ отъ недостатъка си, да спи късно сутринь. Достатъчно било, господарътъ да види слугата си въ стаята, за да стане веднага отъ ле-глото си, да се измие, облѣче и да отиде на работа.

Съвремѣннитѣ хора се нуждаятъ отъ такъвъ слу-га, който може да влѣзе въ стаята имъ, да ги събуди и да имъ покаже, какъ трѣба да живѣятъ. Въ първо време лицата на хората ще бѫдатъ одраскани при бор-бата съ слугата, но поне ще научатъ нѣщо отъ него. Той ще имъ каже истината. Онзи, който може да го-вори истината, е уменъ човѣкъ. Следователно, само ум-ниятъ може да събужда заспалитѣ и да имъ покаже, какъ трѣба да живѣятъ. Който е разбралъ истината, той е придобилъ онова богатство и щастие, къмъ кое-то душата му се стреми. Нѣма човѣкъ въ свѣта, който да не се стреми къмъ истинската наука, къмъ богат-ство и щастие, къмъ красота.

„Христосъ казва. Да ида да го събудя“. Кой чо-вѣкъ може да ви събуди? — Който ви обича. Христосъ обичаше Марта, Мария и братъ имъ Лазарь. Марта, Мария и Лазарь представятъ ума, сърдцето и волята на човѣка. Тѣзи три принципа, съединени въ едно, пред-ставятъ човѣка. Следователно, когато умътъ, сърдцето и волята на човѣка работятъ едновременно, той може да бѫде събуденъ. Когато се казва, че Христосъ отиде да събуди Лазара, имаме предъ видъ съвѣршения човѣкъ. Само съвѣршениятъ човѣкъ може да събужда заспа-литѣ. Само богатиятъ, само онзи, който е завѣршилъ развитието си, може да събужда спешитѣ души. Той всѣкога върши волята Божия и се радва, че я изпъл-нилъ, безъ да очаква нѣкакво възнаграждение за онова, което е направилъ. Само съвѣршениятъ човѣкъ работи напълно безкористно. Докато достигне съвѣршенство човѣкъ всѣкога ще постѣпвва користно. Съвѣршениятъ, не прави нито зло, нито добро. Той е съработникъ на Бога, т. е. той работи съгласно великитѣ закони на при-родата, на Битието. Несъвѣршениятъ, обаче, прави и добро, и зло, и по този начинъ грѣши. Но като грѣши, той има възможностъ да се изправя.

И тъй, когато говоримъ за законитѣ на разумната природа, ние разбираме разумнитѣ сѫщества, които сж